

Til § 266. Dispositioner på ladningsejerens vegne

Paragraffen svarer til §§ 102 og 103, i den gældende sølov. Den angiver den fuldmagt, som transportøren har for ladningsejeren. Transportørens almindelige forpligtelser overfor ladningsejeren er fastslået i udkastets § 262, medens nærværende bestemmelse fastsætter transportørens kompetence og beføjelser til at optræde på ladningsejerens vegne i særlige situationer.

I *stk. 1* angives den hovedregel, at transportøren først skal indhente anvisning fra ladningsejeren, inden han træffer særlige foranstaltninger, dvs. sådanne som falder uden for hans forpligtelser som transportør, for at bevare eller transportere godset eller i øvrigt varetage ladningsejerens interesse. Bestemmelsen svarer til § 103 i den gældende sølov.

For pligten til at indhente anvisning fra ladningsejeren gives der en undtagelse i *stk. 2*. Dersom tiden eller omstændighederne i øvrigt ikke tillader at indhente anvisning, har transportøren dog ret til på ladningsejerens vegne, at træffe de nødvendige dispositioner og repræsentere ham i sager vedrørende godset. Det samme gælder, hvis anvisning ikke kan indhentes i rette tid, dvs. hvis ladningsejeren ikke har ladet høre fra sig inden for et rimeligt tidsrum.

Har transportøren truffet dispositioner, som ikke kan anses for nødvendige, bliver ladningsejeren ikke bundet heraf, medmindre 3. mand var i god tro.

Vedrørende spørgsmål om, til hvem underretning skal ske, henvises til det, som er sagt herom i udkastets § 262, *stk. 3*.

Paragraffen indeholder ikke nogen ændringer i, hvad der nu gælder i medfør af den gældende sølovs §§ 102 og 103.

Til § 267. Ladningsejerens ansvar for transportørens dispositioner

Paragraffen regulerer ladningsejerens ansvar for transportørens dispositioner og de udlæg, han foretager af hensyn til godset. Den hidtidige bestemmelse findes i den gældende sølovs § 104.

Det er en forudsætning, at der er tale om dispositioner og udlæg, som transportøren med rette har foretaget, enten i henhold til en legalfuldmagt (efter § 266) eller efter anvisning.

Hvis betingelserne for aftalelovens regler om legalfuldmagt er opfyldte, indtræder normale fuldmagtsvirkninger, nemlig at fuldmagtsgiveren bliver bundet som part i aftalen, medens fuldmægtigen selv står udenfor. Fuldmagtsgiverens ansvar er da personligt og ubegrænset. De nuværende regler for transportørens specielle legalfuldmagt for ladningsejeren adskiller sig herfra, ved at ladningsejer-fuldmagtsgiveren ganske vist bliver bundet, men at ansvaret ikke bliver personligt, men begrænset til ladningens værdi. Dette »tingsansvar« er en tiloversbleven rest af det såkaldte eksekutions-system i forbindelse med, at rederansvarets begrænsning blev afskaffet i 1928.

Der findes efter udvalgets mening ikke nogen grund til at bibeholde denne ordning. Ladningsejeren bør, ligesom i øvrigt ved legalfuldmagt, som hovedregel have et personligt ansvar. Når transportøren i medfør af § 266, første punktum, har indhentet anvisning fra ladningsejeren, bliver denne derfor personlig ansvarlig uden begrænsning til lastens værdi for de omkostninger, som opstår ved de udlæg, som transportøren foretager.

Hvis transportøren af grunde, som angives i udkastets § 266, andet punktum, har handlet uden ladningsejerens anvisninger, har ladningsejeren også et personligt ansvar. Ansvaret er dog i dette tilfælde begrænset til godsets værdi ved transportens begyndelse.

Sidstnævnte bestemmelse indebærer i og for sig, at ladningsejeren, ved bevidst at undlade at efterkomme transportørens anmodninger om anvisninger, kan begrænse sit ansvar. I praksis ønsker ladningsejeren at holde omkostningerne nede ved at give anvisninger til transportøren.

UDLEVERING AF GODSET

Bestemmelsen om transportørens udlevering af godset findes i dag i sølovens §§ 111 til 117. Herudover indeholder sølovens §§ 107 og